

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

רבינו חננאל

אלה היה רשבת טעון
אבל של שאר טעון
מתימים ר' אלעזר אומר,
אפילו של שאר טעון אין
מתינים, שזאמר והתם הם
טעון והקרב של טעון,
למיתה קרובת, אמר ר'
אלעזר, אמר מרים בנשיק
שחביב, אחראי הם שחביב
הבא, והתם הם שחביב
והחביב היתם הם שחביב עבר
אמר ר' מרים בנשיק, אמר
ר' מרים בנשיק, ומפני מה
לא נאמר בנשיק, אמר ר'
אליהו, מפני שגזא הדבר
לפניו, אמר ר'
אמי להם נאסבה מיתה
מרים לפי שהם חרומה,
מה פרה זו משרתה
(הנאמין) (הנאמין)
והקראת חטאת לך חטאת
לכפרת עון, כך מיתות של
שנים צדקיות משרתה
וכספרה וזוהרית של
ישראל, לאו שכן מיתות
של צדיקים שספרתם
יוצאליהם בחלולת יום
היפסורים, אמר ר' יוחנן ר'
שלום, לפי שסוכה מיתה
לחורבן לשבירת הלוחות,
לכפרת שמתות של
צדיקים קשה לפני ה'
לחורבן הלוחות, חביב

ובני ישראל נסעו במבואות
שמה אהרן ונחלקו עניי כב
וגם הם הרגו צדק הלויים ד'
החסדוד של צדיק כראוי. מי
כר. אמר ד' אלעזר נסעו נסעו
אהרן מכפרת. ת"ר מה פתא
מפת. שנאמר כן אדם שנה
ונת, זו מיתה דחיה. חלה
אדם. ששענין לה מהאי קרא
כן כחוב למות. מי שמת כן
זו היא מיתת כל אדם. אמר
ששענין מבכרונה. שנא' ימי
מיתת ברת אביה. והא דלא

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

לד שהיא שופעת: סמם פתאום. שלא
ה: והאי דלא חשיב ליה. בהדי כרת:
מה חטופה: פלגא. דמכרת דשני מיהא
א"ל. רבא לרב שעורים: לימא מר.
ושביניה.

אלא חיה אבל שאר נשים מניחין ר' אלעזר
אמר אפילו שאר הנשים דכתיב י'תמת שם
מרים ותקבר שם סמוך למיתה קבורה ואמר
ר' אלעזר אף מרים בנשיקה מתה אחיא שם
שם ממושה ומפני מה לא נאמר בה על פי
ה' מפני שגנאי הרבר לאומרו א"ר אמי למה
נסמכה מיתת מרים לפרשת פרה אדומה
לומר לך מה פרה אדומה מכפרת אף מיתתן
של צדיקים מכפרת א"ר אלעזר למה נסמכה

הנה מה בגדי כהונה מכפרין אף מיתתן של צדיקים
תאום זו היא מיתה חסופה חלה יום אחד ומת זו היא
א בן גמליאל ואמר זו היא מיתה מגפה שנאמר בן
את מחמד עיניך במגפה וכתוב 'ואדבר אל העם בבקר
שני ימים ומת זו היא מיתה דחיה ג' נערה ארבעה
ויתת כל אדם א"ר חנין מאי קרא ה' קרבו ימך למות
תרי הא חמושה הן חד י'שכן בלשון יוני קורין לאחת
זו היא מיתה כרת ח'משים וששים שנה זו היא
ימתי ששים זו היא מיתה ביד שמים אמר מר זוטרא
א בכלה אלי קבר בכלה בנימטראי שיתין הוו שבעים
דכתיב 'מי שנתינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות
ה מחמשים ועד ששים שנה זו היא מיתה כרת והאי
בבורו של שמואל הרמתי רב יוסף כי הוה בר שיתין
דבנן אמר נפקי לי מכרת א"ל אביי נהי דנפק ליה מר
מי מי נפיק מר א"ל ינקוט לך מיהא פלגא בידך רב הונא
קא דיגי רבנן תנא להו "זוגא דמהדייב לא שנו אלא
אבל הניע לגבורות זו היא מיתה נשיקה אמר רבא
וכותא תליא מילתא אלא במולא תליא מילתא דהא
הו רבנן צדיקי הוו מר מצלי ואתי מיטרא ומר מצלי ואתי
ה תשעין ותרתין שנין רבה חיה ארבעין בי רב חסדא
שיתין תיכלי בי רב חסדא סמידא לכלבי ולא מתבעי
לאינשי ולא משתבח ואמר רבא הני תלת מילי בעאי
י לי חדא לא יהבו לי חוכמתיה דרב הונא ועותריה
י ענותותיה דרבה בר רב הונא לא ינבמו לי רב
י הוה יתיב קמיה דרבא חזייה דהוה קא ממננס א"ל
צערן א"ל מר לאו שושבניה הוא א"ל כיון דאימסר
ל ליתחוי לי מר איתחוי ליה א"ל הוה ליה למר צערא
מילתא רבא הוה יתיב קמיה דר"נ חזייה דקא ממננס
ל צערן א"ל מר לאו אדם חשוב הוא א"ל מאן חשיב
א"ל ליתחוי לי מר אתחוי ליה א"ל ה"ל למר צערא
מחלכא ואי אמר לי הקב"ה זיל בההוא עלמא כד
ש ביעתותיה רבי אלעזר הוה קאכיל תרומה איתחוי
קא אכילנא ולאן קודש אקירי חלפא ליה שעתא רב
שוקא אמר ליה בשוקא כבהמה איתא לגבי ביתא רב
קא א"ל איתרח לי תלתין יומין ואחרדי ליתלמודאי
שבא לכאן ותלמודו בידו ביום תלתין אתא אמר ליה
חקא רגליה דבר נתן ואין מלכות נוגעת בחבירתה
ב חסדא לא הוה יכיל ליה דלא הוה שתיק פומיה
בארזא דבי רב פקע ארזא ושחק ויכיל ליה ר' חייא
א ליה יומא חד אידמי ליה כעניא אתא טריף אכבא
אפיקו ליה א"ל ולאן קא מרחם מר אעניא אההוא גברא
מר גלי ליה אחוי ליה שומא דנורא אמצי ליה שומא:

וכי אחרון במסורת זו והלא בחר הדר"מ, אלא כיון
הוא, כי מספרות, ורץ שבע כל הדר"מ וכן משפחות,
אולי, כי אמר, על מה ארצו על זה, על שלא נתקבעו
בחסד כראוי, והעלה כל המבוכה כאילו במסורת מה
בני חנוכה מכפרין, בדורסנין למלא אומר, כי מיתת
ז' מיתת דוהפער. ר' גינתן ג' במלכא אומר, ז' מיתת
אדבר אל העם [חברך] וזמתי שבעה. חז"ל יומים
לא היה מיתת נשמה [אולי] ימים ומת, ז' היה מיתת כל
ה' קרבו ר' יצחק תרי תן חד, הרי חמשה ימים, ואחר
ז' יומים, ז' היה מיתת כל ישראל. חז"ל אומר, כי ששים
בכל-ה' בגיטורא שיתן הדר"מ, כי שבעים שיהיה, כי
ששיתיונים. שם אומר, רבא, מן שנת חמשינים עד ששים,
ז' יום כי היה ב' שיתין אלא ז' נשמת מדרת

כת.

פירוש על מעשה העגל וכדאמרינן
שטיף פלטיירין של מלך אומר המלך
ר' לגדי בחונה. דלמיכ (במדבר כ)
הכן יאסף ומה שם וכן פ' בקונטרס
ואין לפרש מיתת בני אהרן לגדי
קדם ילכש לפי שאין שמון כ"כ:
מה בגי בחונה מכפירין. נזכרים
כו' (דף פח):

חשופה ורחופה. לא ידענא

מתי שנה הוא ומנה
לוי: ואדרבא א"י קרוב בבקר.
פ' וזמנה וזמנה: **הן** הערב ובבוקר.
לא דוקא דלא אשכחנא דמשה היה
חולה וכו' וזמנו חזק הרבה (משה)
ג' ופסקו כמה פסיעות בבת אחת
דמירס פסיעות פומס: **מת** בחייהם
זו וזה **מית** ברת. ברתו (פ"ג)
דמירס: דייק מאל תכריחו שבע
הקמי' (במדרש ד) ועבודתם עד חמישים
לדכוי (ס"ח) מן חמישים שנה ישוב
מזבא העבודה ועוד מימי שנותיו ע'
שבע כל שערין ושלל אישעם עליהן
נשחירו חמישים (דכ"א) שנה פט': ותימה
לפי' דא משמע בשמחמין דנחמשים
משנולד קאמר ועוד יהא חמישים לאחר
שמחמין כרת ויכול מיתת כל אדם:
ומיתתו בדי שמים בשמים.

בירושלמי מפיק ממתי
מדבר דאמריקין לא מת אחד מהן
פחות מבן ששים ומיתה דהכא משמע
ו' היא מיתה בידי שמים וזכר

מיתה שבידי שמים וכי איתא צהדי

ורעו הו' כרת ושטים מיתחל כל אדם
ובשנת פרק שני (כח. ד"ה כרת) ובריש
יבמות (כ. ד"ה אשת אחיו) הארכתי:
אלה במלוא תימא. והקשו
במסופות הא דלמרחן בסוף
שבת (דף קט. וס) אין מול לישראל
י"ל דלפעמים משתנה ע"י מול כי
הנהו דהסו ופעמים שאין משתנה
דלמרחן בתענית (דף סה. סג)
כדי לאמרו כן פדת דל"י יומא
דלחריב עלמא דלולי אכרי בעידנא
דמוצי: **שתי** ה"ל. יש
מפרשים לאו דוקא:
ספין. חשוב למחר (הוא ו) היא
מתה לא כל בריש שפסונה
(כחוטא עוב). פירוש ש חשוב ובמדרש
ילמדנו אין העובדי כוכבים ספונים
כלום שנא' (ישעי' מ) כל הגוים כאין
נגדו וכן פירש בערוך והביא עדין
רמיוס לתרומ:

טאן דרײַ. פֿי מתוקן ומפור
ועולות כלות ומטוללות
(יהושע ט) תרבות כלן ומרועים
למחפרות כסחות (יחזקאל יג) תרגומן
דמחטרים ררעיי חשון ויהוה האן
ישמעאל חתים כנגד חפריה על האן
בפרון ועוד יהיו דאמרינן בפי לא
יחפור (ב״ר דף כ.) חיו למרקע לבוש
מיהו ים ספרים כתוב שם למרעא:
כלל

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

דלֵּה א מ״י פ״ב מהל'
חבל הלכה ה סמג
פסין ב עוש״ע י״ד סי'
שנה:
ב [עור י״ד סימן שלטן]:

תורה אור השלם

1. ויבאו בני ישראל אל
העדה מדרב צן בחודש
ראשון וישב העם
בקדש וחתם שם מרים
ותקבר שם: כמדברו כ א
2. ויהי שם משה עבד
ה' בארץ מואב על פי ה'
דברים לה
3. בן אדם והני לשה
ממך את חמור עניך
במסגה ולא הספד ולא
תבנה ולוא תבוא
דמעתך: ויחזקאל כו טו
4. ואדרבו אל העם
בבקר וחתם אבשר
בקרב ואעש בבקר
כאשר צוית:

5. ויאמר יי אל משה הן קרבו ימיד למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד:

דברים לא י
6. תבוא בבלת אלי קבר
כעלות גדיש בעת:
איוב ה כו
7. ימי שנותיני ברום
שבעים שנה ואם
כגבורת שמונים שנה
ורתכם עמל ואן כי גז
חיש תעסד: תהלים ז י

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל^ל (המשך)

דשני. רב הוגא נח נפשיה
פתאום. הוו רבנן דייגי
טובא. תנא להו זוזא
דמהריב, מי שש חסם, לא
שנו דמיתא פתאום. רב
מיתא חטופה, אלא כמי
שלא הגיע לגבורות, אבל
מי שהגיע לגבורות וזו היא
מיתת נשיקה. אמר רבא
חיי בני זמוני, לאו
כזכות תליא מלתא אלא
כמולא. דהא רבא ורב
חסדא תרווייהו צדיקי

גמור ונהוג, מר מצליח
תן היוליו, כי רבה שיתין
תלחת בראתו מקמי שמי.
כר בר עזא, אל הוב לי
ליצערן מלאכא דמיתותא.
מן מאן קיע, פ' נמי יכול
שאר ליה אחרי מיתתך
צער אפטר מיתה, אמר לו
הו' חיי כאשר ליה בתין,
היא מאד. רבא אתחזי ליה
שירטה ששורטין האומנין
מלאך המות בשמיא. אמר
ההררי לתלמידי, דקורין
אל דחאק וגליה דבר נתן.